

NOSOTROS

wrzesień/październik 2006 septiembre/octubre 2006

Biuletyn / Boletín del **Centro Español**

ŻEBY NIE OBRAZIĆ HISZPANKI...

Spotkałaś na swojej drodze wspaniałego Hiszpana. Niedawno poznałaś uroczą Hiszpankę...

A może inaczej: pracowałaś w Hiszpanii i było naprawdę dobrze, choć byłoby nieporównywalnie lepiej, gdyby nie bariera językowa.

Albo jeszcze inaczej: Twój szef mówi Ci, że w dzisiejszych czasach nie wystarczy znajomość angielskiego i że akurat potrzebuje kogoś z Twoją wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością języka hiszpańskiego do podjęcia współpracy z firmą hiszpańską.

Lub inna sytuacja:

W czasie wakacji byłeś w Hiszpanii i zafascynowała Cię kultura tego kraju, jego niezwykła uroda, piękno jego muzyki, urok, niezwykła otwartość i porywająca radość życia jego mieszkańców. Jeszcze wciąż brzmiały Ci w uszach dźwięki gitary, *cante flamenco* i rytmy pasodoble. To spalona słońcem Hiszpania ciągle powraca w Twojej wyobraźni i w Twoich myślach.

Postanowiłeś:

"Chcę się uczyć hiszpańskiego. To dla mnie ważne".

Teraz przystępujesz do szukania odpowiedniej szkoły językowej. Chcesz wybrać najlepszą, żeby naprawdę dobrze nauczyć się tego pięknego języka. A zarazem poznać zwyczaje i kulturę mieszkańców kraju nad Tagiem.

Powiem Ci, dlaczego powinieneś wybrać naszą szkołę, **Centro Español**, Hiszpańskie Centrum Językowe. Istnieje ku temu co najmniej dziesięć powodów.

Bo po pierwsze: my wiemy, że to dla Ciebie ważne. I dlatego zrobimy wszystko, żeby nauczyć Cię jak najlepiej.

Po drugie: oprócz sześćdziesięciu godzin lekcyjnych kursu w semestrze oferujemy Ci 60 godzin zajęć dodatkowych gratis,

Po trzecie: uczymy metodą komunikatywną. U nas już od pierwszej lekcji, od pierwszego *Hola!* będziesz słyszał wokół siebie na lekcji przez cały czas tylko język hiszpański – lekcje prowadzone są po hiszpańsku, w sposób bardzo jasny i zrozumiały dla uczestników kursu, z wykorzystaniem materiałów audiowizualnych, filmów i piosenek. Trudności są stopniowane, zaczynamy od najprostszycy rzeczy, ale oczywiście robimy to cały czas po hiszpańsku. Dzięki temu zdecydowanie szybciej osiągniesz umiejętność rozumienia ze słuchu, niż gdybyś się uczył metodą tradycyjną, a jednocześnie przełamiesz barierę komunikacyjną, bo ta metoda sprawi, że zaczniesz "myśleć po hiszpańsku".

Po czwarte: uczą u nas native speakers, wyłącznie rodowici Hiszpanie. To daje Ci gwarancję, że nauczysz się u nas żywego ję-

zyka hiszpańskiego, którego się używa we współczesnej w Hiszpanii, języka aktualnego, uwzględniającego zachodzące zmiany kulturowe, wraz z jego kolokwializmami, powiedzeniami, przysłowiami oraz słowami, których nie znajdziesz w słownikach. Będziesz miał też sposobność poznać autentyczny, prawidłowy akcent hiszpański.

Po piąte: dzięki naszej bibliotece poznasz literaturę hiszpańskojęzyczną. Każda z osób uczących się u nas na kursach może bezpłatnie pożyczyć hiszpańskie książki w oryginale.

Po szóste: wprowadzimy Cię w atmosferę prawdziwej hiszpańskiej fiesty. Na fiestach i spotkaniach z kulturą hiszpańską poznasz hiszpańską muzykę, kuchnię i zwyczaje oraz hiszpańską spontaniczność, otwartość i radość życia, a także poznasz wielu nowych przyjaciół, w tym oczywiście takich, których ojczystym językiem jest język hiszpański!

Po siódme: zadbamy o to, abyś nie miał żadnych zaległości spowodowanych nieobecnościami. Dostaniesz materiał z lekcji, na których byłeś nieobecny, a wszystkimi Twoimi brakami, zaległościami i wątpliwościami zajmie się lektor w czasie cotygodniowych godzin konsultacji.

Po ósme: co dwa tygodnie czeka Cię u nas fascynująca przygoda z filmem hiszpańskim. Są to filmy najlepszych hiszpańskich reżyserów, które wprowadzą Cię w kontekst kulturowy, pozwolą Ci poznać Hiszpanię, jakiej jeszcze nie znasz.

Po dziewiąte: w **Centro Español** będziesz mógł czytać na bieżąco prasę hiszpańską. Dzięki temu poznasz aktualne trendy i wydarzenia w hiszpańskiej polityce, gospodarce, muzyce, modzie, kulturze oraz będziesz mógł śledzić ostatnie wyniki w Primera División.

Po dziesiąte: my nauczymy Cię języka hiszpańskiego takiego, jakim mówi się w Hiszpanii, (czyli tzw. hiszpańskiego w wersji standard). Gdy nauczysz się tej wersji hiszpańskiego będziesz bez trudu zrozumiany w każdym hiszpańskojęzycznym kraju Ameryki Płd. Trudniej będzie na odwrót: gdy nauczysz się którejś z południowoamerykańskich wersji hiszpańskiego, nie zawsze będziesz zrozumiany w Hiszpanii, a czasami możesz nawet niechętny kogoś obrazić (np. gdy zgodnie z zasadami gramatyki, którą stosują Latynosi, zwrócisz się do młodej kobiety w Hiszpanii przez "pani" - *usted* - może się poczuć urażona, że ją postarzasz).

Naszą misją jest:

**„NAUCZYĆ CIĘ MÓWIĆ PO HISZPAŃSKU
MYŚLEĆ PO HISZPAŃSKU**

I ODCZUWAĆ PO HISZPAŃSKU”

Warto nam zaufać. Gdy nam zaufasz, w Hiszpanii będziesz się czuł, jak u siebie w domu.

Monika

LA HERENCIA DEL PASADO

El idioma español es la preciosa herencia que ha tenido España a través de su historia. España fue conquistada por Roma en la antigüedad, y durante muchos siglos, el latín fue la lengua oficial en España.

Hubo personajes célebres que nacieron en España y llegaron a ser unas de las personas más importantes en la Antigüedad Romana, como por ejemplo Seneca (filósofo, poeta, político) de Córdoba, Trajano (emperador)....et cétera.

De esta manera la mayor parte de la gramática y vocabulario español proviene del latín y se ha conservado porque España esta aislada de Europa por mar (Mar Mediterráneo, Atlántico y Cantábrico) y montañas (los Pirineos).

Aprender castellano (español de España) es la llave perfecta para entender la mayoría de idiomas en Europa que provienen del latín como: italiano, francés....et cétera.

Y fuera de Europa.... en la mayor parte de Sudamérica viajaras sin ningún problema de comunicación.

Con el castellano (español de España) aprenderás la gramática, vocabulario y acento real de un idioma, con el que entenderás los diferentes dialectos de los países hispano-americanos en un lenguaje actual y dinámico. Y también conocerás la diferencia en todos ellos con el castellano.

La herencia del pasado es la llave del futuro.

DZIEDZICTWO PRZESZŁOŚCI

Język hiszpański jest wspaniałym dziedzictwem, które otrzymała Hiszpania dzięki swojej historii. Hiszpania w starożytności została podbita przez Rzym i na przestrzeni wieków łacina stała się językiem urzędowym Hiszpanii.

Hiszpania jest ojczyzną sławnych ludzi, którzy stali się jednymi z najwybitniejszych osobistości starożytnej epoki rzymskiej. Dla przykładu Seneka (filozof, poeta i polityk) z Kordowy, cesarz Trajan i wielu innych.

W ten oto sposób większość gramatyki i słownictwa hiszpańskiego pochodzi z łaciny i zachowała się dzięki temu, że Hiszpania była oddzielona od pozostałej części Europy morzami (Morze Śródziemne, Kantabryjskie i Atlantyk) oraz górami (Pireneje).

Ucząc się *castellano* (kastyljskiego – tym słowem określa się hiszpański w wersji używanej w Hiszpanii) zdobywasz świetny klucz do zrozumienia większości języków Europy, pochodzących z łaciny, jak włoski, francuski, itd.

A poza Europą? Będziesz bez trudu zrozumiany w większości krajów Ameryki Łacińskiej i nie będziesz tam miał żadnych problemów z porozumiewaniem się.

Ucząc się *castellano* (hiszpańskiego z Hiszpanii) poznasz rzeczywistą gramatykę, słownictwo i akcent tego języka (tzw. hiszpański w wersji standard – przyp. red.).

Dzięki temu, posługując się wspólnym, żywym językiem będziesz w stanie zrozumieć rozmaite dialekty hiszpańskojęzycznych krajów Ameryki Południowej, jak również zauważyć, czym różnią się one od *castellano*.

Dziedzictwo przeszłości jest kluczem do przyszłości.

Raúl

¿POR QUÉ LA GENTE APRENDE ESPAÑOL?

La motivación es siempre importante cuando se emprende algo. Por lo tanto es también indispensable para poder estudiar un idioma. La gente aprende español por varios motivos que vamos a mencionar en este artículo en el cual podemos encontrar también algunas de las razones por las cuales la lengua y la civilización española han llegado a ser tan conocidas y apreciadas por los habitantes de todo el mundo, así como algunas informaciones sobre un idioma que obtuvo nada menos que en nueve ocasiones el prestigioso galardón del Premio Nobel de Literatura.

Más de 500 millones de habitantes en todo el mundo emplean el español, el idioma oficial de 21 países, con más de 330 millones de hispanohablantes. Sólo en Estados Unidos viven 30 millones de hispanohablantes y este número aumenta cada vez más.

Unos aprenden español porque partirán de su país hacia España para trabajar allí. Tienen que conocer al menos las bases gramaticales y léxicas de este idioma para poder comunicarse con sus jefes y compañeros. Ellos aprenden este idioma por unos motivos muy prácticos, así como los que viajan al país a orillas del Río Tajo como turistas o por sus negocios. Hay también empresas cuyos empleados aprenden español por motivos laborales.

Otras razones por las que alguien estudia esta lengua son más personales que profesionales. Se trata de la situación de las personas que tienen amigos o novios españoles y puede ser que en el futuro también ellos vivan en España. Por lo tanto el español también será el idioma de su familia.

El tercer motivo por el que la gente aprende la lengua castellana es la pasión por la cultura, la literatura o la música de España i Latinoamérica. Los apasionados de la cultura hispana e hispanoamericana quieren, sobre todo, perfeccionar sus conocimientos de la lengua que ya hablan un poco.

Por otro lado no se puede olvidar que muchas personas se interesan por el idioma español porque los españoles les parecen muy simpáticos, abiertos, divertidos, alegres y tolerantes.

España es también un país moderno donde se respeta la libertad, las formas de pensar, de actuar y las opiniones políticas y religiosas de los demás.

Hay muchas razones por las que la gente aprende español, pero, para cada uno, el motivo más importante para estudiarlo es su propio motivo. ¿Y tú, por qué aprendes español?

Patrycja

DLACZEGO LUDZIE UCZĄ SIĘ JĘZYKA HISZPAŃSKIEGO?

Motywacja jest ważnym elementem każdego przedsięwzięcia. Dlatego też jest niezbędna, aby człowiek mógł uczyć się języka. Ludzie uczą się hiszpańskiego z różnych powodów, które wymienimy i tym tekście. W tym artykule możemy znaleźć także niektóre z przyczyn, dla których mowa i cywilizacja hiszpańskojęzyczna stały się tak znane i cennie przez mieszkańców całego świata, jak również pewne informacje na temat języka, którego dzieła były dziewięciokrotnie nagradzane literackim Noblem.

Ponad 500 milionów ludzi na całym świecie posługuje się hiszpańskim, urzędowym językiem 21 państw zamieszkałych przez ponad 330 milionów osób hiszpańskojęzycznych. W samych Stanach Zjednoczonych żyje 30 milionów osób hiszpańskojęzycznych i liczba ta wzrasta.

Jedni uczą się hiszpańskiego, żeby wyjechać ze swojego kraju do Hiszpanii, gdzie mają zamiar pracować. Muszą znać przynajmniej podstawy tego języka, aby porozumieć się ze swoimi przełożonymi i kolegami. Uczą się więc tego języka z bardzo praktycznych względów, podobnie, jak ci, którzy podróżują do kraju nad Tagiem jako turyści bądź w interesach. Są także przedsiębiorstwa, których pracownicy uczą się hiszpańskiego z powodów zawodowych.

Inne powody, dla których ktoś uczy się tego języka są bardziej osobiste niż zawodowe. Chodzi o osoby, które mają hiszpańskich przyjaciół lub narzeczonych i być może także oni sami zamieszkają w przyszłości w Hiszpanii. W ten sposób, język hiszpański będzie językiem ich rodziny.

Trzecim powodem, dla którego ludzie uczą się kastylijskiego jest fascynacja kulturą, literaturą lub muzyką Hiszpanii i Ameryki Południowej. Miłośnicy kultury hiszpańskiej i południowoamerykańskiej chcą, przede wszystkim, udoskonalić swoją znajomość języka, którym już trochę mówią.

Z drugiej strony, nie można zapomnieć, że wiele osób interesuje się językiem hiszpańskim, ponieważ Hiszpanie wydają im się bardzo sympatyczni, otwarci, zabawni, weseli i tolerancyjni.

Hiszpania jest również nowoczesnym państwem, w którym szanuje się wolność, sposób myślenia, działania oraz przekonania polityczne i religijne innych.

Jest wiele przyczyn, dla których ludzie uczą się hiszpańskiego, ale dla każdego najważniejszym powodem poznawania języka jest jego własny powód. A ty, dlaczego uczysz się hiszpańskiego?

Patrycja

LAS CORRIDAS DE TOROS

El arena, la plaza de la corrida, mide entre 45 y 60 m de diámetro. Rodeada de una valla de 1' 60 de alto y de un rodapié de 45 cm posibilita al torero escaparse del toro con un salto.

El toro es un toro salvaje, criado principalmente en Andalucía. Hasta la edad de cuatro años vive en un rebaño en enormes prados. Pesa entre 400 y 700 kilos. Durante su crianza sólo raras veces se encuentra con las personas, pues si él las conociera, una corrida normal no sería posible.

Contra la creencia general, no es el color rojo del paño lo que incita al toro al ataque, sino sencillamente los rápidos movimientos con el mismo. Por lo contrario, los toros (y en general todos los bovinos) no tienen ningunas células nerviosas especiales en la callosidad córnea para recibir la luz roja. Originariamente se empleaba un paño blanco, el cual sin embargo con frecuencia hacia el final de la corrida con la sangre del toro cambiaba de color. Por esa razón se adaptó el color de la muleta al color de la sangre.

La conocida música, que se empieza a tocar en la corrida, es el pasodoble. Éste representa a la corrida en forma de baile. El hombre hace de torero, mientras que la mujer representa el paño rojo. Durante una corrida de toros el pasodoble se deja escuchar en los cinco siguientes momentos: cuando entra el torero en la plaza; cuando el matador coloca las banderillas; cuando la faena en la tercera parte entusiasma al público; cuando el matador da su vuelta de honor y cuando termina la corrida.

El origen de esta peculiaridad tan castiza de España es desconocido: unos opinan que está en el circo romano y otros que tiene raíces árabes. Sin embargo lo que podemos afirmar es que posiblemente nada como las corridas de toros levanta tantas polémicas y controversias entre los propios españoles. Los ecologistas y defensores de los animales lo consideran como algo salvaje, brutal y sangriento que habría que prohibir y los amantes de las corridas, si bien no niegan los argumentos de los ecologistas y defensores de los animales, consideran que es algo que está tan arraigado en el pueblo español, hasta el punto de conocerse como "la fiesta nacional", que resulta imposible prohibirlo por tratarse de lo más genuino de España.

Ramón

WALKI BYKÓW

Arena, miejsce walki byków, mierzy od 45 do 60 metrów średnicy. Otoczona palisadą o wysokości 1,60 z podstawą wysoką na 45 cm pozwala torreadorowi uciec przed bykiem jednym skokiem.

Byk jest dziki, hodowany przeważnie w Andaluzji. Do czwartego roku życia przebywa w stadzie na rozległych łąkach. Waży od 400 do 700 kilogramów. W czasie hodowli rzadko spotyka się z ludźmi, bo gdyby ich znał, normalna corrida nie byłaby możliwa.

Wbrew powszechnym przekonaniom, to nie czerwony kolor skłania byka do ataku, tylko po prostu szybkie ruchy materiału. Odwrotnie niż się sądzi, byki (i w ogóle bydło) nie mają w rogówce żadnych specjalnych komórek nerwowych odbierających czerwone światło. Początkowo używano białego materiału, który jednak często, pod koniec walki, zmieniał kolor zabarwiony krwią byka. Z tego powodu dostosowano kolor płachty do koloru krwi.

Znana muzyka, którą zaczyna się grać na corridzie, to pasodoble. Przedstawia ona corridę w formie tańca. Mężczyzna wyobraża toreadora, podczas gdy kobieta to czerwona tkanina. W trakcie walki byków pasodoble słychać w pięciu następujących momentach: kiedy toreador wchodzi na arenę, kiedy matador wbija banderille (chorągiewki z grotem służące do drażnienia byka) w kark zwierzęcia, kiedy akcja w trzeciej części corridy wzbudza entuzjazm publiczności, kiedy matador dokonuje swojego honorowego obrotu i kiedy kończy się walka.

Pochodzenie tej, jakże autentycznej, specjalności Hiszpanii nie jest znane: jedni uważają, że wywodzi się ona z cyrku rzymskiego, inni, że ma korzenie arabskie. Jedno jest pewne: nic nie wzbudza takich polemik i kontrowersji wśród samych Hiszpanów, jak corrida. Ekolodzy i obrońcy zwierząt uważają ją za coś dzikiego, brutalnego i krwawego, coś, czego należałoby zabronić, a miłośnicy walk byków, chociaż nie podważają argumentów ekologów i obrońców zwierząt, twierdzą, że corrida jest tak zakorzeniona w ludzie hiszpańskim, że można ją uznać za święto narodowe, zakazanie walk byków okazuje się niemożliwe, gdyż są one czymś jak najbardziej naturalnym dla Hiszpanii.

Ramón

EL CAMINO DE SANTIAGO

En la Edad Media, todos los caminos iban a Santiago, hasta el punto de que Goethe llegaría a decir que "Europa se hizo caminando hacia Santiago". Hasta hoy ningún camino atrae a tanta gente. Pasa por algunas ciudades famosas, como Burgos, y termina en Santiago de Compostela. En esa ciudad descansan, según la leyenda, los restos del Apóstol Santiago, a quien el rey Herodes hizo cortar la cabeza.

El Camino Francés o la ruta de las estrellas, es el Camino de Santiago por excelencia. Partiendo de Saint Jean de Port, es un viaje de casi 800 kilómetros hacia el oeste, con la Vía Láctea que acompaña desde el cielo y la esencia de una ruta milenaria desde la tierra. El peregrino que hace el Camino Francés recorre, de este a oeste, los siguientes lugares: Roncesvalles, Pamplona, Puente la Reina, Logroño, Santo Domingo de la Calzada, Burgos, Frómista, León, Astorga, Ponferrada, Sarria, Melide y, finalmente, la ansiada meta Santiago de Compostela.

Sin embargo el Camino de Santiago no se puede o no se debe describir, es el peregrino el que, paso a paso, debe descubrirlo recreándose en los paisajes y rincones tan diversos que se ofrecen a lo largo de todo el camino; extasiándose en la contemplación de las milenarias y enigmáticas piedras que jalonan las rutas y que conforman ese sin número de calzadas, puentes, ermitas, iglesias, catedrales, monasterios..... y que no son otra cosa que la huella que dejaron nuestros antepasados, cuya meta era alcanzar la eternidad, allá en el "fin de la tierra".

Tradicionalmente, los peregrinos recorren esta ruta con una mochila, un sombrero y un bastón. Algunos llevan la capa tradicional adornada con una concha, que es el símbolo del Camino.

Hoy en día no todos recorren el Camino de Santiago por motivos religiosos. Muchas personas quieren seguir la tradición. Otras desean simplemente conocer esta ruta por sus monumentos e iglesias famosos. Pero para algunos, el Camino es una oportunidad para abrir sus horizontes personales y vivir nuevas experiencias.

Para recibir la Compostelana, el documento oficial que acredita que se ha hecho el Camino de Santiago, es necesario haber recorrido como mínimo 100 km a pie, o bien 200 km a caballo o en bicicleta.

El destino final de la peregrinación es la tumba del apóstol en la catedral de Santiago, cuya importancia queda patentizada en el simple hecho de que su fachada aparezca en el reverso de las monedas de 5, 2 y 1 céntimo de Euro.

Santiago es el patrón de la ciudad y también de Galicia y de toda España. Cuando el 25 de julio cae en domingo, entonces ese año se conoce como Año Santo Jacobo. Entonces aumenta considerablemente el número de peregrinos, debido a que la motivación religiosa es mayor.

¡¡Ultrera y buen camino, peregrino!!

Ramón

SZLAK św. JAKUBA

W średniowieczu wszystkie drogi prowadziły do Santiago, do punktu, o którym Goethe powiedział, że „Europa stała się, idąc do Santiago”. Do dzisiaj żadna droga nie przyciąga tylu ludzi. Przebiega przez różne znane miasta, jak np. Burgos i kończy się w Santiago de Compostela. W tym mieście spoczywają, jak głosi legenda, szczątki św. Jakuba Apostoła, któremu król Herod kazał ściąć głowę.

W szczególności jest nią Droga Francuska lub „gwieździsta droga” (jest najbardziej znana ze wszystkich – przyp. red.). Bierze swój początek w Saint Jean de Port i rozciąga się na przestrzeni ośmiuset kilometrów na zachód, z Drogą Mleczną, która jej towarzyszy na niebie i tysiącletnim szlakiem rozciągającym się pod stopami. Pielgrzym, który podąża Drogą Francuską, mija, idąc ze wschodu na zachód, następujące miejscowości: Roncesvalles, Pamplona, Puente la Reina, Logroño, Santo Domingo de la Calzada, Burgos, Frómista, León, Astorga, Ponferrada, Sarria, Melide i na końcu upragniony cel, którym jest Santiago de Compostella.

Niemniej jednak, Camino de Santiago, Szlaku św. Jakuba, nie można i nie powinno się określać. To sam pielgrzym, krok po kroku, powinien odkrywać go, odpoczywając wśród różnorodnych krajobrazów i zakątków, które można spotkać na trasie, zachwycając się zagadkowymi tysiącletnimi kamieniami, które wytyczają drogi i z których zbudowane są niezliczone trakty, mosty, kapliczki, kościoły, katedry, klasztory... Nie są one niczym innym, jak śladem, pozostawionym przez naszych przodków, których celem było osiągnięcie wieczności, tam na „krańcu ziemi”.

Zgodnie ze zwyczajem, pielgrzymi przemierzają tę drogę z plecakiem, kosturem i w kapeluszu. Niektórzy noszą też tradycyjne opończe przystrojone muszelką, która jest symbolem Szlaku.

W dzisiejszych czasach nie wszyscy przemierzają Szlak św. Jakuba z powodów religijnych. Wiele osób robi to dla podtrzymania tradycji. Inni chcą po prostu poznać tę drogę ze względu na jej słynne zabytki i kościoły. Ale dla niektórych, Szlak jest okazją do poszerzenia swoich osobistych horyzontów i doświadczenia czegoś nowego.

Aby otrzymać *La Compostelana*, oficjalny dokument potwierdzający, że przeszło się Szlakiem św. Jakuba, trzeba przebyć przynajmniej 100 km pieszo lub 200 km na rowerze lub konno.

Ostatecznym celem pielgrzymki jest grób apostoła w katedrze w Santiago, której znaczenie uwidacznia prosty fakt, że jej fasada znajduje się na rewersie jedno-, dwu- i pięcio centowych monet.

Św. Jakub (po hiszpańsku Santiago) jest patronem miasta, jak również Galicji i całej Hiszpanii. Gdy 25 lipca (św. Jakuba – przyp. red.) wypada w niedzielę, taki rok nazywany jest „świętojakubowym”. Wtedy znacznie wzrasta ilość pielgrzymów, bo motywacja religijna nabiera szczególnego znaczenia

¡¡Ultrera y buen camino, peregrino!!

Ramón

COMUNIDADES AUTONOMAS DE ESPAÑA ANDALUCÍA

Andalucía es la comunidad autónoma con mayor número de habitantes y la segunda de España en superficie. La variedad de sus paisajes, la benignidad de su clima y el carácter hospitalario de sus gentes la han convertido en una de las regiones más atractivas para el visitante.

Sus 3000 horas de sol al año, su suave clima mediterráneo y sus extensas costas de playas doradas con bellísimos puertos naturales, ya sirvieron de refugio seguro para los navegantes fenicios mil años antes de Cristo.

Sus tierras están cruzadas por el río Guadalquivir, padre de antiquísimas civilizaciones que dejaron a sus orillas una huella monumental impresionante. Adicionalmente sus montañas de Sierra Morena y Sistemas Béticos, donde se encuentran las cumbres más altas de la península; Mulhacén y Veleta, ofrecen paisajes de increíble belleza.

La oferta turística es de otro lado muy variada, entre playas doradas, alta montaña con fauna salvaje, pintorescos pueblos blancos, rico folclore, y las más modernas instalaciones deportivas. Esquiar al sol en Sierra Nevada, practicar el surf en Tarifa, donde se presentan las condiciones más óptimas de Europa, realizar legendarias rutas ecuestres, practicar el parapente durante todo el año o disfrutar de fantásticas pistas de golf, son, entre otras, excepcionales posibilidades que ofrece esta región.

REGIONY AUTONOMICZNE HISZPANII ANDALUZJA

Andaluzja jest najbardziej ludnym regionem autonomicznym Hiszpanii i drugim pod względem obszaru. Jej urozmaicone krajobrazy, sprzyjający klimat i gościnny charakter jej mieszkańców sprawiły, że ten region jest dla osób odwiedzających Hiszpanię jednym z najbardziej interesujących.

Trzy tysiące godzin andaluzyjskiego słońca rocznie, łagodny klimat śródziemnomorski i złote plaże na jej rozległym wybrzeżu z przepięknymi stworzonymi przez samą naturę portami, już tysiące lat przed Chrystusem służyły za schronienie fenickim żeglarzom.

Przez ziemie Andaluzji płynie rzeka Guadalquivir, nad nią znajduje się kolebka najstarszych cywilizacji, które odcisnęły na jej brzegach wspaniałe, poruszające piętno. Andaluzyjskie Góry Betyckie i Sierra Morena, gdzie znajdują się najwyższe szczyty półwyspu: Mulhacén i Veleta zadziwiają niewiarygodnym pięknem krajobrazów.

Oferta turystyczna regionu jest bardzo urozmaicona, znajdziesz tu złote plaże, wysokie góry pełne dzikich zwierząt, malownicze białe wioski, bogaty folklor i najnowocześniejsze obiekty sportowe. Poszukujesz na nartach w słońcu na Sierra Nevada, poserfujesz w Tarifie, gdzie są najbardziej optymalne warunki w Europie, przemierzysz legendarne szlaki konne, poszybujesz na parolotni lub skorzystasz z fantastycznych pól golfowych, to jedne z wielu możliwości, które oferuje ten region.

Andalucía es además patria de mitos, donde el ritual puede ser conocido en toda su autenticidad: El rito de la corrida y el mundo mágico de los toros; el rito del vino y el mundo fresco de la bodega; el rito del caballo y el mundo asombroso de su doma. En la tierra donde nació el flamenco, desde donde se partió para el nuevo mundo, o donde la literatura o la ópera crearon mitos como *Carmen*, *Don Juan Tenorio*, *El barbero de Sevilla*... y tantos otros, encontramos una irreplicable amalgama entre tradición y progreso.

Sevilla

La capital de Andalucía, y la tercera en población del país, se encuentra entre las preferidas por los turistas, gracias a su excepcional ambiente y su monumentalidad. Destacan entre sus monumentos la *Giralda*, emblema de la ciudad; gigantesco minarete que hoy es campanario de su enorme *Catedral* gótica, la *Torre del Oro*, y el pintoresco *Barrio de Santa Cruz* con sus estrechas callejuelas.

Granada

La *Joya Mora*, situada a los pies de la elevada Sierra Nevada, donde se encuentra uno de los palacios más admirados del mundo, la *Alhambra*, con sus impresionantes jardines del Generalife.

Córdoba

La que fue durante largo tiempo la emblemática capital del mundo islámico español, conserva aún monumentos de excepcional importancia, como la *Mezquita*, extraordinario templo islámico; encantadoras callejuelas y las ruinas de Medina Azahara.

La Costa del Sol

De gran importancia turística gracias a sus espléndidas playas, instalaciones turísticas y suave clima. Entre sus más importantes centros se encuentran Marbella, Torremolinos, Benalmádena, Fuengirola, y San Pedro de Alcántara.

Ronda

La ciudad soñada, que se presenta bellísima, como flotando en lo alto de su impresionante serranía.

Almería

Es quizás la ciudad andaluza que mejor ha conservado su herencia mora. Sus paisajes desérticos en contraste con las extraordinarias playas de la deliciosa Costa de Almería invitan al relax.

Cádiz

Fundada por los fenicios, es una de las más antiguas ciudades de España. Situada en una plateada bahía se desenvuelve encantadora y risueña con su típico ambiente andaluz de casas enclavadas y vegetación tropical.

Jerez de la Frontera

Es naturalmente la patria del mundialmente conocido *Vino de Jerez*, ofreciendo, junto a sus casas blasonadas y alegres calles, el atractivo de la visita a sus "*Bodegas*". Asimismo es Jerez reconocida internacionalmente por su tradición ecuestre, en esta ciudad encontraremos suficientes espectáculos y concursos para apreciar la nobleza y belleza de los caballos de pura raza andaluza.

<http://www.red2000.com/>

GAZPACHO ANDALUZYJSKIE

Składniki:

4 kromki białego chleba (z poprzedniego dnia)

trochę zimnej wody

750 g dojrzałych soczystych pomidorów

150 g zielonej papryki

1 mały (500 g) ogórek sałatkowy

1 szalotka lub 1/2 łagodnej cebuli

100 ml oliwy

3 łyżki octu winnego

sól, świeżo zmielony pieprz, ewentualnie kilka kostek lodu

Wykonanie:

Jedną kromkę chleba pokroić w kostkę, pozostałe namoczyć w wodzie. W tym czasie umyć pomidory, obrać ze skórki i wykroić z nich nasady łyżeczek, umyć paprykę, usunąć pestki, obrać ogórek, cebulę lub szalotkę i wszystkie warzywa pokroić w kostkę. Zostawić po 2 łyżki pomidorów, papryki i ogórka, resztę włożyć do miski. Olej, ocet i namoczony chleb przedrzeć mikserem na piure. Potem dodać warzywa i dalej miksować, aż zupa będzie gęsta i zawieszista. Doprawić pikantnie solą i pieprzem. Postawić na minimum 1 godzinę w chłodnym miejscu. Przed podaniem można dodać do zupy kilka kostek lodu. Pozostawione pokrojone w kostkę warzywa podać w osobnej miseczce.

Rada: podawać z chrupiącym białym pieczywem i wytrawnym czerwonym winem.

Smacznego!

Andaluzja jest też ojczyzną legend, tam można poznać obrzędy i rytuały w całej ich autentyczności. Obrzędowość związana z corrida i magicznym światem walk byków, obrzędowość związana z winem i ze światem orzeźwiającej chłodem bodegi, obrzędowość związana z koniem i zdumiewającym światem ujeżdżania i sztuki jeździeckiej. To ziemia, na której zrodziło się flamenco, z której wyruszano do Nowego Świata, w którą literaturę i ópera wplotły legendę Carmen, Don Juana, czy cyrulika sewilskiego i wiele innych. Spotykamy tu niepowtarzalną mieszankę postępu i tradycji.

Sewilla

Stolica Andaluzji, trzecie co do liczby ludności miasto w Hiszpanii. Jest jednym z ulubionych miast turystów, dzięki swojej wspaniałej okazałości i niepowtarzalnej atmosferze. Wśród jej zabytków wyróżniają się *Giralda*, symbol miasta, gigantycznych rozmiarów meczet, będący dziś dzwonnica olbrzymiej gotyckiej katedry, Złota Wieża (*Torre del Oro*) malownicza dzielnica *Barrio de Santa Cruz* ze swoimi wąskimi zaułkami.

Grenada

„Klejnot Maurów”, położona jest u stóp wznoszących się nad nią gór Sierra Nevada. Znajduje się tu jeden z najbardziej podziwianych kompleksów pałacowych na świecie, la *Alhambra* ze swoimi wspaniałymi ogrodami *Generalife*.

Kordowa

Była przez długi czas stolicą – symbolem państwa muzułmańskiego w Hiszpanii. Zachowała wspaniałe zabytki jak la *Mezquita*, niezwykła świątynia muzułmańska, zachwycające uliczki i ruiny *Medina Azahara*.

La Costa del Sol

Ma duże znaczenie turystyczne dzięki swoim wspaniałym plażom, łagodnemu klimatowi. Jej najważniejsze ośrodki wypoczynkowe to m. in.: Marbella, Torremolinos, Benalmádena, Fuengirola, y San Pedro de Alcántara.

Ronda

Przepiękne miasto snów, które wydaje się unosić w powietrzu i płynące na grzbietach otaczających je gór.

Almería

To miasto andaluzyjskie chyba najlepiej zachowało swoje dziedzictwo z epoki Maurów. Pustynne krajobrazy wokół niej w kontraście ze wspaniałymi plażami Costa de Almería zapraszają do wypoczynku.

Kadyks

Założony przez Fenicjan, jest jednym z najstarszych miast Hiszpanii. Położony nad srebrzystą zatoką rozprzestrzeniła się cudownie i uśmiecha się promieniującą bielą typową dla andaluzyjskich domów, w otoczeniu tropikalnej roślinności.

Jerez de la Frontera

To oczywiście ojczyzna znanego na całym świecie wina *jerez*. Tu spotkamy, oprócz zdobnych w rodowe herby domów i wesołych uliczek, atrakcje takie, jak wizyta w winnych *bodegas*. Jednocześnie Jerez cieszy się międzynarodową sławą ze względu na swoje tradycje jeździeckie. W tym mieście znajdziesz wystarczająco dużo widowisk i konkursów, aby móc podziwiać i docenić szlachetność i piękno koni czystej krwi rasy andaluzyjskiej.

<http://www.red2000.com/>

RINCÓN DEL HUMOR

Un señor va al cine con su perro. La película es una comedia muy divertida y el perro se ríe mucho. Un espectador lo observa y dice al dueño del perro: "Estoy realmente asombrado con su perro". El dueño responde: "También yo lo estoy, porque mi perro leyó el libro y no le gustó nada".

Przychodzi do kina pan z psem. Film jest bardzo zabawną komedią i pies przez cały czas się śmieje. Jeden z widzów widzi to i mówi do właściciela psa: „Zdumiewa mnie zachowanie pana psa”. Właściciel odpowiada: „Mnie również, bo mój pies przeczytał wcześniej tę książkę i wcale mu się nie podobała”.

Redakcja:

Centro Español

HISPANSKIE CENTRUM JĘZYKOWE

ul. Mała 3, 31-103 Kraków

Redaktor naczelny: Patrycja Kociołek

Z-ca redaktora naczelnego: Monika Wierzbicka

Skład: Mariusz Wierzbicki

Kontakt do redakcji:

tel: (+48 12) 425 41 00

e-mail: nosotros@hiszpanski.edu.pl

Wersja elektroniczna: www.hiszpanski.edu.pl/nosotros/